

ANIOŁ KOŃCZYCKI

Rok XII Nr 2 (193) Kończyce Wielkie LUTY 2012

**ŚWIĘTO
OFIAROWANIA
PAŃSKIEGO**

str. 3

**WYJĄTKOWE
MIEJSCA**

str. 4

**OKRES POKUTY
I DNI POKUTY**

str. 5

**LUTY – CHOĆ
KRÓTSZY – WCALE
NIE GORSZY**

str. 6

**NOWENNA
FATIMSKA TRWA**

str. 7

**„PORZĄDEK
KOŚCIELNY”
KSIĘŻNEJ SIDONII
KATARZYNY**

str. 8

ZRÓB COŚ DOBREGO

str. 9

**ODKRYJ TAJEMNICĘ
cz II**

str. 10

INTENCJE MSZALNE

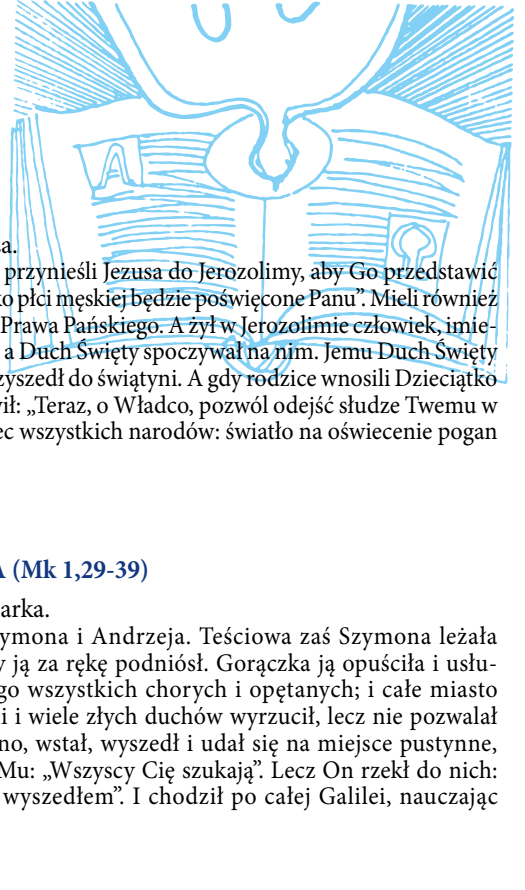
str. 11, 12

**NABOŻEŃSTWO
CZTERDZIESTOGODZINNE**

str. 13

**OGŁOSZENIA
DUSZPASTERSKIE**

str. 13, 14, 15, 16

7.19 16.39
11.24 2.55

CZWARTEK

2

LUTY

OFIAROWANIE PAŃSKIE - ŚWIĘTOMl 3,1-4; Ps 24,7-8.9-10; Hbr 2,14-18 **EWANGELIA (Łk 2,22-32)***Ofiarowanie Jezusa w świątyni.* Słowa Ewangelii według świętego Łukasza.

Gdy upłynęły dni oczyszczenia Maryi według Prawa Mojżeszowego, rodzice przynieśli Jezusa do Jerozolimy, aby Go przedstawić Panu. Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: „Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu”. Mieli również złożyć w ofierze parę synogarlic albo dwa młode gołębie, zgodnie z przepisem Prawa Pańskiego. A żył w Jerozolimie człowiek, imieniem Symeon. Był to człowiek prawy i pobożny, wyczekiwał pociechy Izraela, a Duch Święty spoczywał na nim. Jemu Duch Święty objawił, że nie ujrzysz śmierci, aż nie zobaczysz Mesjasza Pańskiego. Za natchnieniem więc Ducha przyszedł do świątyni. A gdy rodzice wnosili Dzieciątka Jezus, aby postąpić z Nim według zwyczaju Prawa, on wziął Je w objęcia, błogosławił Boga i mówił: „Teraz, o Władco, pozwól odejść słudze Twemu w pokoju, według Twojego słowa. Bo moje oczy ujrzaly Twoje zbawienie, któreś przygotował wobec wszystkich narodów: światło na oświecenie pogan i chwałę ludu Twego, Izraela”.

7.14 16.44
14.14 5.22

NIEDZIELA

5

LUTY

V NIEDZIELA ZWYKŁAHi 7,1-4.6-7; Ps 147A,1-2.3-4.5-6; 1 Kor 9,16-19.22-23 **EWANGELIA (Mk 1,29-39)***Jezus uzdrowia i wypędza złe duchy.* Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Jezus po wyjściu z synagogi przyszedł z Jakubem i Janem do domu Szymona i Andrzeja. Teściowa zaś Szymona leżała w gorączce. Zaraz powiedzieli Mu o niej. On zbliżył się do niej i ujawszy ją za rękę podniósł. Gorączka ją opuściła i usłużywała im. Z nastaniem wieczora, gdy słońce zaszło, przynosili do Niego wszystkich chorych i opętanych; i całe miasto było zebrane u drzwi. Uzdroził wielu dotkniętych rozmaitymi chorobami i wiele złych duchów wyrzucił, lecz nie pozwalał złym duchom mówić, ponieważ wiedziały, kim On jest. Nad ranem, gdy jeszcze było ciemno, wstał, wyszedł i udał się na miejsce pustynne, i tam się modlił. Pośpieszył za Nim Szymon z towarzyszami, a gdy Go znaleźli, powiedzieli Mu: „Wszyscy Cię szukają”. Lecz On rzekł do nich: „Pójdźmy gdzie indziej, do sąsiednich miejscowości, abym i tam mógł nauczać, bo na to wyszedłem”. I chodził po całej Galilei, ucząc w ich synagogach i wyrzucając złe duchy.

7.03 16.56
23.17 8.30

NIEDZIELA

12

LUTY

VI NIEDZIELA ZWYKŁAKpł 13, 1-2. 45-46; Ps 32,1-2.5 i 11; 1 Kor 10,31-11,1 **EWANGELIA (Mk 1,40-45)***Uzdrowienie trędowatego.* Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Pewnego dnia przyszedł do Jezusa trędowaty i upadając na kolana, prosił Go: „Jeśli chcesz, możesz mnie oczyścić”. Zdjęty litością, wyciągnął rękę, dotknął go i rzekł do niego: „Chcę, bądź oczyszczony”. Natychmiast trąd go opuścił i został oczyszczony. Jezus surowo mu przykazał i zaraz go odprawił ze słowami: „Uważaj, nikomu nic nie mów, ale idź, pokaż się kapłanowi i złożź za swe oczyszczenie ofiarę, którą przepisał Mojżesz, na świadectwo dla nich”. Lecz on po wyjściu zaczął wiele opowiadać i rozgłaszać to, co zaszło, tak że Jezus nie mógł już jawnie wejść do miasta, lecz przebywał w miejscach pustynnych. A ludzie zewsząd schodzili się do Niego.

6.50 17.09
5.11 14.40

NIEDZIELA

19

LUTY

VII NIEDZIELA ZWYKŁAIz 43,18-19.21-22.24b-25; Ps 41,2-3,4-5.13-14; 2 Kor 1,18-22 **EWANGELIA (Mk 2,1-12)***Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów.* Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Gdy po pewnym czasie Jezus wrócił do Kafarnaum, posłyszeli, że jest w domu. Zebrało się tylu ludzi, że nawet przed drzwiami nie było miejsca, a On głosił im naukę. Wtem przyszedł do Niego z paralytykiem, którego niosło czterech. Nie mogąc z powodu tłumu wnieść go do Niego, odkryli dach nad miejscem, gdzie Jezus się znajdował, i przez otwór spuścili łożo, na którym leżał paralytyk. Jezus, widząc ich wiarę, rzekł do paralytyka: „Synu, odpuszczają ci się twoje grzechy”. A siedziało tam kilku uczonych w Piśmie, którzy myśleli w duszy: „Czemu On tak mówi? On bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, jeśli nie Bóg sam jeden?”. Jezus poznał zaraz w swym duchu, że tak myślą, i rzekł do nich: „Czemu nurtują te myśli w waszych sercach? Cóż jest łatwiej powiedzieć do paralytyka: »Odpuszczają ci się twoje grzechy«, czy też powiedzieć: »Wstań, weź swoje łożo i chodź?«. Otóż, żebyście wiedzieli, iż Syn Człowieczy ma na ziemi władzę odpuszczania grzechów – rzekł do paralytyka: Mówię ci: Wstań, weź swoje łożo i idź do domu!”. On wstał, wziął zaraz swoje łożo i wyszedł na oczach wszystkich. Zdumieni się wszyscy i wielbili Boga, mówiąc: „Jeszcze nigdy nie widzieliśmy czegoś podobnego”.

6.44 17.14
6.26 18.13

NIEDZIELA

22

LUTY

ŚRODA POPIELCOWAJl 2,12-18; Ps 51,3-4.5-6a.2-13.14 i 17; 2 Kor 5,20-6,3 **EWANGELIA (Mt 6,1-6.16-18)***Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.* Słowa Ewangelii według świętego Mateusza.

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Strzeżcie się, żebyście czynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie. Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwalili. Zaprawdę powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Kiedy pościcie, nie bądźcie posępni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś gdy pościsz namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie”.

6.36 17.21
7.49 22.38

NIEDZIELA

26

LUTY

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTURdz 9,8-15; Ps 25,4-5.6-7bc.8-9; 1 P 3,18-22 **EWANGELIA (Mk 1,12-15)***Jezus był kuszony przez szatana, aniołowie zaś Mu usługiwali.* Słowa Ewangelii według świętego Marka.

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię. Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana. Żył tam wśród zwierząt, aniołowie zaś Mu usługiwali. Po uwięzieniu Jana przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: „Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”.

Święto Ofiarowania Pańskiego

Święto Ofiarowania Pańskiego jest pamiątką dnia, w którym Jezus po raz pierwszy został przyniesiony do świątyni przez Józefa i Maryję i ofiarowany Bogu. Była to rzeczywista, prawdziwa ofiara. Matka Najświętsza i św. Józef przedstawili Bogu w świątyni Tego, który szedł jako „światło na oświecenie pogan” (Łk 2, 32), Tego, „któremu sprzeciwić się będą” (Łk 2, 34), Tego, „który ofiarowany jest za nas”. W proroczym widzeniu dostrzega to starzec Symeon. Zrozumiał, że dla Matki Najświętszej jest to bolesna ofiara. „Twoją duszę miecz przeniknie” (Łk 2, 35) – powiedział do Niej. Stąd Ofiarowanie Jezusa w świątyni nazywa się jedną z boleści Matki Najświętszej.

Nie trudno dostrzec, że uroczystość Ofiarowania Pańskiego, jest również świętem rodzin, które ofiarowały swoje dzieci – synów i córki, na służbę Bogu. Rodzice przypominają sobie, być może chwilę, kiedy musieli zdobyć się na ofiarę, słysząc skierowane do nich słowa: „Chcę wstąpić do klasztoru, chcę zostać siostrą zakonną, Idę do seminarium”. Na pewno jest to moment poważny, może wręcz przerażający. Niektórzy rodzice próbują tłumaczyć: „córko jeszcze się zastanów, abyś potem nie żałowała. Teraz się ucz. Potem zobaczysz”. Drodzy rodzice jeżeli zauważycie, że syn czy córka chcą poświęcić się służbie Bogu, nie zabraniajcie, nie utrudniajcie pójścia tą drogą. Dołóżcie starań, aby w domu panowała religijna atmosfera, sprzyjająca rozwojowi powołania kapłańskiego, lub zakonnego. Pamiętajcie też, że powołanie jest łaską Bożą. Trzeba je otoczyć modlitwą. Módlmy się za rodziców, aby chętnym sercem oddawali synów do seminarium, a córki do klasztoru. Cieszymy się marzeniami kandydatów do kapłaństwa, czy życia zakonnego, ale nie miejmy im za złe, gdy zawrócą z obranej drogi.

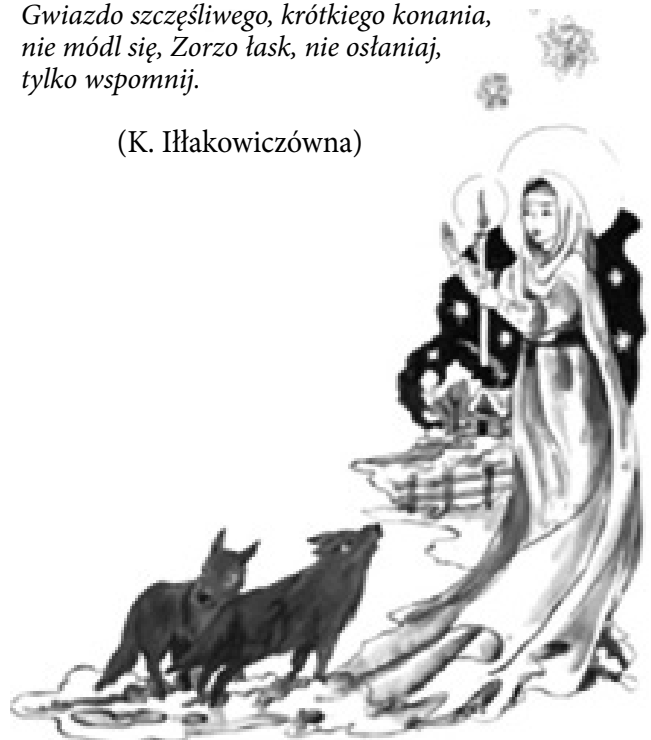
W święto Ofiarowania Pańskiego obchodzimy też uroczystość Matki Bożej Gromnicznej. Przychodzimy do kościoła ze świecami – gromnicami, które symbolizują Chrystusa – światłość świata. Chrystus sam powiedział o sobie: „Ja jestem światłością świata. Kto idzie za Mną nie będzie chodził w ciemnościach, lecz będzie miał światło życia” (J 8, 12). To mając na myśli Chrystus otwierał oczy i przywracał wzrok ślepy, ale także uzdrawiał tych, którzy cierpieli na duchową ślepotę. Może nigdy na świecie nie było tak ciemno jak jest dzisiaj. Dzisiaj jest ktoś, (nie wiem kto) komu zależy na tym, żeby gasić ludziom światło, żeby nie rozpoznawali prawdy i żyli w ciemnościach, służąc grzechowi. Już kiedyś o faryzeuszach powiedział Jezus, że „umiłowali ciemności, bo były złe ich uczynki” (J 3, 19). Niech zapalona gromnica trzymana w naszych rękach rozświetli drogi naszego życia i niech utwierdza nas w przekonaniu, że idąc za jej światłem idziemy prawdziwą i pewną drogą.

Ks. Proboszcz

Kącik poetycki

*O Panno przesłiczna, gromniczna!
Pod ogień Twój święcony,
wiszący nad woskiem gromnic,
przez las kolący i wyjące wilki,
idę bez wszelkiej obrony:
Nie módl się, ani się przyczyniaj,
ale tylko wspomnij!
Ty, coś rodziła Dziecię bez ognia i dachu,
a przez ucieczkę uszła od zamachu
i potem całe życie wyczekała w łęku
na Syna mękę. (...)
I nie módl się, Najświętsza Panno,
Gwiazdo szczęśliwego, krótkiego konania,
nie módl się, Zorzo łask, nie osłaniaj,
tylko wspomnij.*

(K. Hłakowiczówna)

Wyjątkowe miejsca

Kościół śś. Ap. Piotra i Pawła w Skoczowie

Zatrzymaj się w Skoczowie, mieście św. Jana Sarkandra, mieście w pobliżu gór, w dolinie rzeki Wisły. Malowniczy rynek z późnobarokowym ratuszem z 1797 r., zabytkowymi kamieniczkami oraz kościołem parafialnym z XVIII w., przypomina o średniowiecznym, ponad 700-letnim rodowodzie miasta. Wejdziesz do trójnawowej świątyni śś. Ap. Piotra i Pawła, tu na pewno poczujesz siłę piękna, jaką daje nam Bóg i zanurzysz się w biblijny świat. Poznasz cenne późnobarokowe odnowione wnętrza świątyni ze scenami z życia i męczeńskiej śmierci św. Jana Sarkandra oraz z postaciami patronów parafii oraz cenny obraz przedstawiający męczeńską śmierć św. Pawła, Apostoła Narodów. Rokokową ambonę z pięknymi zdobieniami biblijnymi motywami, rokokową balustradę wzdłuż chórów. Odnowione boczne ołtarze: MB Fatimskiej, św. Jana Sarkandra i św. Józefa z wizerunkiem MB Skoczowskiej z XVIII w. i inne. Lewą boczną nawę wieńczy kaplica Najświętszego Serca Jezusowego, aby w połączeniu dwóch serc Jezusa i Maryi poruszyć do głębi i twoje. Są też organy firmy Rieger z 1892 r. Tu zregenerujesz swą duszę i uspokoisz serce.

Warto nawiedzić miejsce urodzenia św. Jana Sarkandra w kamienicy przy rynku obok ratusza, gdzie na parterze znajduje się Muzeum Jego imienia z cennymi sakralnymi zbiorami, a w przyziemiu kaplica, w której w każdą środę odprawiane są Msze Św.

Warto też powędrować Sarkandrowskim szlakiem, który stanowi jedną z atrakcji miasta i dotrzeć nim aż do wzgórza Kaplicówka (389 m n.p.m.), które góruje nad miastem i kusi pięknymi widokami panoramy Beskidów. Na szczycie stoi samotna murowana kaplica poświęcona naszemu świętemu. Obok kaplicy – potężny, masywny krzyż, świadek pamiętnej wizyty Papieża Jana Pawła II do Katowic w 1983 roku; przeniesiony tu w 1985 r., doczekał się papieskiej wizyty w Skoczowie w 1995.

13 lat później to miejsce upodobała sobie Królowa Różańca Świętego z Pompejów. Tu promieniuje swoim blaskiem w towarzystwie świętych i rozlewa łaski na potrzebujących.

W lipcu 2011 roku Skoczowska parafia wzbogaciła się o relikwie bł. Bartolo Longo, Apostoła Królowej Różańca Świętego z Pompejów.

Przyjdź i Ty! Uklęknij u stóp krzyża, w kaplicy św. Jana Sarkandra, przed obrazem Maryi pompejańskiej, skupiony w rodzinie różańcowej...

Nowenna Pompejańska

Najświętsza Panna Pompejańska raczyła po kilka razy pouczać swoich czcicieli, co mają czynić, aby mogli odebrać łaski na których im zależało.

I tak znany jest fakt ukazania się Matki Bożej nieuleczalnie chorej z Neapolu p. Fortunatynie Agrelli (lat 21), do której powiedziała: „**Każdym razem, gdy chcesz uzyskać ode mnie jakąś łaskę, odpraw na cześć moją trzy nowenny błagalne, odmawiając 15 tajemnic mojego Różańca, a potem odpraw 3 nowenny dziękczynne**”. Fortunatyna Agrelli została cudownie uzdrowiona. Był to początek nabożeństwa, które polegało na odmawianiu całego Różańca Świętego przez 54 dni, zwanego „**Nowenną nie do odparcia**”. Obraz Matki Boskiej w dolinie pompejańskiej słynie cudami i łaskami od roku 1876. **W roku 1890 nastąpiło uroczyste uznanie cudów działanych za przy-**

czyną Matki Boskiej Pompejańskiej przez papieża Leona XIII. Twórcą bazyliki, dzieł i nowego miasta Pompei jest bł. Bartolo Longo (bł. **Bartłomiej Longo**), który ukochał Maryję synowską miłością i rozpowszechnił do niej nabożeństwo przez odmawianie Różańca Świętego.

Do tej pory nie znany jest fakt, aby choć jedna osoba nie została obdarzona łaskami, o które prosi po odmówieniu z wiarą tej Nowenny Pompejańskiej.

Jak odprawiać Nowennę Pompejańską – rady praktyczne.

1. Dzień, w którym rozpoczynamy Nowennę Pompejańską zaznaczamy w kalendarzu.
2. Nowenna Pompejańska trwa 54 dni. Każdego dnia przez te 54 dni odmawiamy dawne trzy części Różańca Świętego (*Radosną, bolesną i chwalebną*). Jeśli ktoś chce, może odmawiać cztery części - z tajemnicami światła.
3. Przed rozpoczęciem każdej z wszystkich trzech części Różańca Św. Wymieniamy najpierw intencje (*krótko i zwięźle i tylko jedna intencję*), a następnie mówimy: „**ten Różaniec odmawiam na Twoją cześć Królowo Różańca Świętego**”.
4. Przez 27 dni (3 x 9 dni) odmawiamy tak zwaną część błagalną Nowenny Pompejańskiej i codziennie, po ukończeniu każdej części Różańca Św. odmawiamy następującą modlitwę:

„**Pomnij o miłosierna Panno Różańcowa z Pompei, że nigdy nie słyszano, aby ktokolwiek z czcicieli Twoich, z Różańcem Twoim, pomocy Twej wzywający, miał być przez Ciebie opuszczony. Ach nie gardź prośbą moją o Matko Słowa Przedwiecznego, ale przez Święty Twój Różaniec i przez upodobanie jakie okazujesz dla twej świątyni w Pompei wysłuchaj mnie dobrotliwie. Amen**”.

5. Przez pozostałe 27 dni odmawiamy tak zwaną część dziękczynną Nowenny Pompejańskiej (3 nowenny dziękczynne), po ukończeniu każdej z trzech części Różańca Świętego odmawiamy następującą modlitwę:

„**Cóż Ci dać mogę o Królowo pełna miłości? Moje całe życie poświęcam Tobie – ile mi sił starczy będę rozszerzać cześć Twoją o Dziewico Różańca Świętego w Pompei, bo gdy Twej pomocy wezwałam/em, nawiedziła mnie łaska Boża. Wszędzie będę opowiadać o miłosierdziu, które mi wyświadczyłaś; o ile zdołam będę rozszerzać nabożeństwo do Różańca Świętego, wszystkim głosić będę jak dobrotliwie obeszłaś się ze mną, aby niegodni tak jak i ja – grzesznicy, z zaufaniem do Ciebie się udawali. O gdyby cały świat wiedział jak jesteś dobrą, jaką masz litość nad cierpiącymi, wszystkie stworzenia uciekałyby się do Ciebie. Amen**”.

6. Niezależnie od modlitw końcowych, zapisanych w punktach 4 i 5 niniejszych „Rad praktycznych” każdą z trzech części Różańca Św. (np. chwalebną) kończymy - bezpośrednio po jej odmówieniu - 3-krotnym westchnieniem do Matki Bożej: „**KRÓLOWO RÓŻAŃCA ŚWIĘTEGO – MÓDL SIĘ ZA NAMI**”.

Okres pokuty i dni pokuty

IV przykazanie kościelne brzmi: „Zachowywać nakazane posty i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych, a w okresach pokuty powstrzymać się od udziału w zabawach”. Pokutę zobowiązani są czynić wierni zawsze, ale Kościół naucza, że chrześcijanie powinni praktykować czyny pokutne służące nawróceniu szczególnie w okresie pokuty i dniach pokuty. Okresem pokuty w Kościele jest czas Wielkiego Postu, zaczynający się w Środę Popielcową (w tym roku 22 lutego) i trwający czterdzieści dni – do Wielkiej Soboty włącznie. Dniami pokuty są wszystkie piątki całego roku. Jakie to czyny pokutne Kościół nam zaleca, a nawet nakazuje? Są to: modlitwa, jałmużna, uczynki pobożności i miłości, umartwianie przez wierniejsze pełnienie obowiązków, wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych oraz post.

I Wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych

To o niej mówiło się dawniej i nadal często się mówi – post jakościowy, gdyż zabrania jedzenia mięsa (oprócz ryb). Mięso, które jest źródłem białka, może być z powodzeniem w jednym dniu tygodnia zastąpione np. nabiałem, gdyż wstrzemięźliwość obowiązuje we wszystkie piątki roku i w Środę Popielcową. Do jej zachowania zobowiązani są wszyscy, którzy ukończyli 14 rok życia. Od zachowania wstrzemięźliwości jesteśmy zwolnieni wówczas, jeśli w piątek w Kościele obchodzona jest uroczystość (nie musi to być uroczystość nakazana). Takich uroczystości, które mogą wypaść w piątek jest kilkanaście (np. Boże Narodzenie, Trzech Króli, urocz. św. Józefa, Zwiastowanie NMP, Narodzenie św. Jana Chrzciciela – 24 VI, Wszystkich Świętych i inne). Jedną jest uroczystość, która wypada co roku zawsze w piątek – Najświętszego Serca Pana Jezusa – jest to piątek po oktawie Bożego Ciała i wówczas wstrzemięźliwość katolika nie obowiązuje.

Episkopat Polski zachęca nas, byśmy zachowali piękną tradycję wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych w wigilię Bożego Narodzenia i we Wielką Sobotę.

Piątkowy post jakościowy nie obowiązuje nas, Polaków i wszystkich goszczących u nas przybyłych w różnych celach (rekreacyjno-turystycznych) osób spoza naszego kraju w te piątki; w które wypadnie uroczystość patrona Polski (są to trzy uroczystości: 3 V – NMP Królowej Polski, św. Wojciecha – 23 IV św. Stanisława – 8 V).

Zachowanie wstrzemięźliwości nie obowiązuje wiernych danej diecezji, ani przebywających na jej terenie gości (np. wczasowiczów) w te piątki, w których obchodzona jest uroczystość patrona diecezji. W naszym przypadku będzie to dzień 14 VIII – uroczystość obchodzona ku czci św. Maksymiliana, patrona diecezji bielsko-żywieckiej – jeśli ten dzień wypadnie w piątek, jesteśmy zwolnieni z zachowania wstrzemięźliwości.

W przypadku naszej parafii – jeśli dzień 29 XI (uroczystość ku czci naszego Patrona) wypadnie w piątek, nie obowiązuje nas wstrzemięźliwość, ani osób które do nas przybyły spoza naszej parafii.

W ważnych okolicznościach organizowania przyjęć, zebrań, konferencji itp., z posiłkiem w piątki, organizator może zwrócić się do księdza proboszcza parafii, na terenie której taka impreza jest planowana, z prośbą o udzielenie dyspensy. O dyspensę dla całej diecezji prosić można jej ordynariusza. O udzielonej dyspensie organizator winien poinformować uczestników spotkania.

Ani biskup, ani proboszcz nie udzieli jednak dyspensy na Środę Popielcową ani na Wielki Piątek.

Na mocy dyspensy udzielonej przez ks. kard. Stefana Wyszyńskiego 30 listopada 1966 r. (do dziś obowiązuje) od obowiązku wstrzymania się od pokarmów mięsnych zwolnieni są wszyscy stołujący się w zakładach żywienia zbiorowego, gdzie nie są przestrzegane przepisy kościelne. Powyższa dyspenza nie dotyczy Środy Popielcowej ani Wielkiego Piątku. Wierni korzystający z dyspensy (z 1966 r.) winni pomodlić się w intencji Ojca Świętego, złożyć ofiarę do skarbonki „jałmużna postna” lub spełnić częściej uczynki chrześcijańskiego miłosierdzia.

II Zachowanie postów.

Post, często nazywamy też postem ścisłym – ilościowym i jakościowym, obowiązuje tylko dwa dni w roku: Popielec i Wielki Piątek. Podlegają mu wszyscy, którzy ukończyli 18 rok życia aż do rozpoczęcia 60 roku życia, jeśli ich stan zdrowia pozwala na spożycie w ciągu dnia maksymalnie trzech posiłków (bezmieśnych) – w tym dwa lekkie, a jeden do sytości. Od tego postu nie udziela się dyspensy.

III Powstrzymanie się od udziału w zabawach w okresie pokuty.

Wszystkie piątki całego roku i 40-dniowy okres wielkopostny, to czas, w którym rozpamiętujemy odkupieńczą mękę i śmierć Jezusa Chrystusa, w czasie którego mamy się szczególnie solidaryzować ze Zbawicielem. Powstrzymywanie się od hucznych zabaw, krzykliwych imprez i tańców pomagać nam ma w opanowaniu i ujarzmieniu i instynktów i sprzyjać wolności serca. Grzechem obciąża swoje sumienie każdy, kto bierze udział w dyskotekach i zabawach jak też i ten, kto je organizuje. Udział w koncercie muzyki poważnej w wielkim poście, bądź w piątek nie będzie grzechem.

Opracował Józef na podstawie katechezy radiowej w Aniele Beskidów; sprzed 2 lat

Luty – choć krótszy – wcale nie gorszy

W tym miesiącu, zaraz w jego drugim dniu, gromadzimy się w kościołach, przychodzimy ze świecami, bo to **święto Ofiarowania Pańskiego** (znane od dawna jako święto Matki Bożej Gromniczej). Jest ono pamiątką ofiarowania Pana Jezusa w świątyni w czterdzieści dni po narodzeniu. To wówczas Maryja usłyszała prorocтво: „*A Twoją duszę przeniknie miecz*”. Ofiarowanie Dzieciątka było połączone z oczyszczeniem i złożeniem ofiary, jaką wymagało prawo Mojżesza. Od X w. upowszechnił się zwyczaj poświęcania świec, których płomień symbolizuje Jezusa – Światłość świata.

Idą ludzie z kościoła
Bez obawy i lęku
Ten się śmierci nie boi
Kto gromnicę ma w ręku

W tym dniu modlimy się też za osoby konsekrowane – zakonnice i zakonników, które złożyły Bogu śluby: ubóstwa, czystości i posłuszeństwa.

W tym dniu ostatni raz zaśpiewamy kolędy i pożegnamy żłóbek.

wzywając świat do modlitwy i pokuty. Ogromne rzesze pielgrzymują rok rocznie do Lourdes, wyprasząc łaski za wstawieniem Matki Najświętszej. Od wielu lat Kościół zaprasza w ten dzień ludzi chorych do świątyni i otacza ich modlitwami, udziela sakramentów.

14 II przypada **Święto św. Cyryla i Metodego** – patronów Europy. Byli to bracia. Udali się na Morawy w celach ewangelizacyjnych. Tam obaj przygotowali teksty liturgiczne w języku słowiańskim, spisując je alfabetem zwanym cyrylicą. Był to wiek IX.

Z lutowych doniosłych dla życia Kościoła wydarzeń wypada wspomnieć o dwóch: 12 lutego 1931 r. popłynęły na falach eteru pierwsze słowa z nowo otwartej rozgłośni Radia Watykańskiego, które istnieje do dziś i słuchamy jego audycji również w języku polskim.

17 lutego 1941 r. Gestapo uwięziło św. o. Maksymiliana Marię Kolbego. Tym samym zaczęła się długa, 6 – miesięczna droga krzyżowa przyszłego Świętego, obecnie patrona naszej diecezji.

15 lutego 1945 r. zmarł tragicznie w Strumieniu w wyniku działań wojennych ks. proboszcz Alojzy Gałuszka. Jego śmierć wspomnieć wypada z tej racji, iż był on proboszczem w Końcach Wielkich w latach 20-tych XX w.

27 lutego w Carlsbergu zmarł Sługa Boży ks. Franciszek Błachnicki. Obecnie toczy się proces beatyfikacyjny Sługi Bożego. Jemu zawdzięczamy inicjatywę powstania ruchu „Światło – Życie” (oazy).

Miesiąc luty obfitował też w bardzo wiele ważnych dla historii Polski i jej kultury wydarzeń. Można by długo je wymieniać. Ograniczę się do kilku najistotniejszych przypomnień. Czterech wielkich Polaków przyszło na świat w lutym:

3 II 1735 r. urodził się Ignacy Krasicki, biskup warmiński – wybitny poeta Oświecenia.

4 II 1746 r. urodził się Tadeusz Kościuszko, nasz wielki bohater narodowy.

19 II 1473 r. urodził się w Toruniu Mikołaj Kopernik, największy polski uczyony.

20 II 1810 r. urodził się w Żelazowej Woli Fryderyk Chopin. O jego muzyce napisał poeta Leopold Staff

(...)Gdyby fiołki i konwalie
Zamiast pachnąć i grać umiały
Byłaby to muzyka Szopena.

Nazajutrz, 3 II wspominamy **św. Błażeja** – męczennika, który w IV w. był biskupem Sebasty (dziś Turcja). Już w średniowieczu był czczony jako orędownik ludzi cierpiących na schorzenia gardła. Do dziś chętnie korzystamy z udzielanego przez Kościół błogosławieństwa.

5 II obchodzimy wspomnienie **św. Agaty**, dziewicy i męczennicy, która poniosła śmierć w 250 r. na Sycylii w okresie prześladowań. W kościołach utrzymał się zwyczaj poświęcania w tym dniu chleba św. Agaty.

Dzień później, 6 II imienny obchodzą kobiety noszące imię swej patronki – **św. Doroty**, również męczennicy, umęczonej ok. 305 r. za cesarza Dioklejana.

11 II – dzień poświęcony **Najświętszej Maryi Pannie z Lourdes**. W tym właśnie dniu Niepokalana objawiła się pierwszy raz w 1858 r. św. Bernadecie,

Nowenna Fatimska trwa

„Nie żyjemy dla siebie”

Rok 2012 według programu Wielkiej Nowenny Fatimskiej jest wezwaniem: „Nie żyjemy dla siebie”- wynagradzamy za grzechy świata. Polska jest ważną częścią chrześcijańskiego świata. Mamy wrażenie, że tutaj właśnie toczy się walka o duszę świata. „Nie żyjemy dla siebie” - udowodnialiśmy to w naszych dziejach wiele razy. Udowodnialiśmy także przez walkę „za wolność naszą i waszą”. Nieprzypadkowe jest to fatimskie wołanie z Polski o modlitwę, ofiarę, o cud przemiany dla nas i całego świata. To wołanie wspierają apele Jana Pawła II i Benedykta XVI. Obaj mówią, że to orędzie jest „jeszcze bardziej aktualne dziś niż kiedykolwiek”. Najpierw trzeba nam wynagradzać za grzechy własne nas, Polaków. Potrzebny jest rachunek sumienia i zadośćuczynienie. Konieczne jest wołanie do Boga Wszchemogącego przez pośrednictwo Maryi Matki Chrystusa, która ukazywała i ukazuje nam drogę do nawrócenia. Trzeba iść z różańcem razem, koniecznie razem!

Maryja mówiła Łucji (1917 r.): „wiele dusz idzie na potępienie”, tłumaczyła: „dzisiejszy świat bardziej zasługuje na potop, niż czasy Noego”, ostrzegła: „świat zasłużył dziś na wielką karę Bożą”.

Co w tych przesłaniach fatimskich jest tak ważnego?

Może czas zrozumieć, że chrześcijaństwo nie jest religią egoistycznego zabiegania o Niebo: nie mamy tam iść sami, mamy się tam dostać razem z naszymi siostrami i braćmi; jesteśmy za ich wieczność odpowiedzialni. Dlatego wizjonerka przypomina o wynikającym z miłości do Boga obowiązku miłowania bliźnich. Szczególnie tych, którym grozi potępienie.

Nie ma więc w naszym życiu miejsca na to, by myśleć o drugim źle, by nim gardzić, nienawidzić, a nawet być „tylko” obojętnym. Przecież Jezus powiedział: „Przykazanie nowe daję wam, byście się wzajemnie miłowali, jak ja was umiłowalem”. A On umiłował nas tak bardzo, że był gotów cierpieć za nas, gotów umrzeć w męce i ludzkiej pogardzie!

Czy kochamy w ten sposób? Także nieprzyjaciół, tych, którzy nas krzywdzą, nas nienawidzą? To pierwsza lekcja z Fatimy.

Nie możemy przeoczyć, że tuż po wezwaniu do miłości orędzie mówi nam o wybaczeniu: wzywa nas do błagania Boga o przebaczenie naszym braciom i nam samym. Ale ten apel nie dotyczy tylko modlitwy za ludzi, których uważamy za złych. Mamy modlić się o przebaczenie tym, którzy nie mają wiary, ale i tym, którzy wierzą; tym, którzy nie wielbią Boga i tym, którzy Go adorują; tym, którzy nie mają nadziei i tym, którzy ufają, tym, którzy nie miłują i tym, którzy praktykują miłość. Wszyscy bowiem potrzebujemy Bożego przebaczenia: ze względu na naszą słabą wiarę, która tak często jest ułomna ze względu na naszą kruchą nadzieję, która tak często obumiera, ze względu na naszą ubogą miłość, która tak często bywa zbyt chłodna, nieczuła i egoistyczna. Prosimy o przebaczenie, dla tych którzy nie wierzą, którzy nie wielbią Boga, nie mają nadziei i nie kochają; a przecież tak często sami się do nich zaliczamy!

Tak więc modlimy się za grzeszników, z których pierwszymi jesteśmy my sami...

Czy jest w nas na tyle pokory, by nie odróżniać się od tych, za których mamy się modlić?

Pierwsza lekcja Fatimy brzmi: Bóg jest wielki i wszechpotężny, my mali i słabi. Bogu należy się cześć i uwielbienie, hołd

i złożenie Mu w ofierze całego naszego czasu, całego naszego życia.

I jeszcze: Bóg kocha wszystkich ludzi

i wszystkim chce dać zbawienie. My, jako uczniowie Jezusa mamy uczynić wszystko, by każdy człowiek dostał się do Nieba. Nasze włączenie się w Wielką Nowennę Fatimską będzie polegać na wynagradzaniu Niepokalanemu Sercu Maryi przez pierwsze soboty miesiąca, przez różaniec, osobiste ofiary, cierpienie, pokutę, post wyrzeczenia...

Pomyśl, czy problem drugiego człowieka jest też twoim problemem, który starasz się rozwiązać? Czy życie bliźniego jest nawet ważniejsze, niż twoje własne? Więcej: Czy zbawienie drugiego człowieka jest ważniejsze niż twoje wygody i spokój?

Módlmy się modlitwą zawierzenia Nowenny według słów Jana Pawła II (Fatima, 12 maja 1991)

Niech ona nam pomoże trwać blisko Matki Najświętszej i nieustannie przywołuje Jej obecność, byśmy szli drogą zbawienia.

Przyjmij, o Matko Boga i Matko moja,
tę Wielką Fatimską Nowennę, jaką odprawiam
ku Twojej czci i chwale Trójcy Świętej,
niegasnącej światłości.

Tego Boskiego blasku potrzebują moje stopy,
gdy idę przez świat, pełen niepokoju i często zagubiony.
Dziewico z Fatimy, towarzyszy mi w drodze!

Prowadź do Twego Syna! Zaprowadź do portu zbawienia.

Módl się za mną, grzesznym,
teraz i w godzinę mojej śmierci!

Amen.

Irena

SALWATORIAŃSKIE STOWARZYSZENIE HOSPICYJNE
UL. NMP KRÓLOWEJ POLSKI 15
43-300 BIELSKO-BIAŁA

„Błogosławie wszystkim
którzy kiedykolwiek,
przyłożą rękę
do rozbudowy dzieła hospicyjnego”
Jan Paweł II /

CZCIGODNY KSIĄDZ
PROBOSZCZ PARAFII
ŚW. MICHAŁA ARCHANIOLA
W KOŃCZYCACH WIELKICH
KS. ANDRZEJ WIELICZKA

Salwatorijskie Stowarzyszenie Hospicyjne działające przy parafii NMP Królowej Polski w Bielsku-Białej, składa na ręce Księdza Proboszcza serdeczne podziękowania, za umożliwienie rozproszania po mszach świętych cegiełek przy kościele Świętego Michała Archanioła w Kończycach Wielkich na rzecz budowy Stacjonarnego Hospicjum im. Jana Pawła II w Bielsku-Białej.

Wszystkim parafianom uwrażliwionym na potrzeby innych, dziękujemy za wielką ofiarną i złożone dary serca.

Podczas zbiórki przeprowadzonej w dniu 8 stycznia br. zebraliśmy kwotę 3.809,15zł.

Powstałe w najbliższej przyszłości stacjonarne hospicjum pozwoli na godne życie ludziom nieuleczalnie chorym z naszej diecezji.

Z wyrazami szacunku
i wdzięczności!

PREZES ZARZĄDU
Alleg
o. Józefina Chojaty

Konto Bankowe: BANK DnB NORD POLSKA S.A. Oddz. Bielsko-Biała 16 1370 1082 0000 1701 4100 7500

„Porządek kościelny” księżnej Sidonii Katarzyny

Po śmierci Marii książe Waclaw III Adam ożenił się powtórnie. Jego żoną została Katarzyna Sidonia, córka jednego z najmożniejszych protektorów luteranizmu w Rzeszy, księcia saskiego Fryderyka I, pana na Lauenburgu. Za jej staraniem w 1578 r. zostały wprowadzone specjalne prawa dla cieszyńskich ewangelików i równocześnie zakazano wyznawania innej wiary niż luteranizm.

Książe Waclaw III Adam zmarł 4.11.1579 r. Ponieważ następca w chwili śmierci swego ojca był pięcioletnim dzieckiem, rządy objęła jego matka Katarzyna Sidonia. Jako opiekunów dodano młodemu księciu z cesarskiego rozkazu: Jerzego II – księcia brzeskiego, Karola II – księcia oleśnickiego i Jana z Wrabna. Wszyscy byli protestantami. Księżna Sidonia, kobieta o silnym charakterze nie pozwalała jednak nikomu na wtrącanie się w sprawy rządowe i mimo niezadowolonych feudałów i stanów cieszyńskich rządziła aż do pełnoletności syna.

Księżna Sidonia dbała też o sprawę protestancką i w dniu 20.04.1584 r. ogłosiła nowy „Porządek szkolny i kościelny” różniący się od dotychczasowych „Porządków” przede wszystkim językiem. Książe Waclaw III Adam wydał je po czesku, Sidonia po niemiecku. „Porządek” Sidonii wzorowany i oparty na poprzednich był jednak znacznie obszerniejszy. Uzupełnienia te zrodziły się z potrzeby czasu i odzwierciedlają dzieje protestantyzmu w latach między jednym i drugim „Porządkiem”. We wstępie Sidonia wyznała, że dotychczasowy „Porządek” jest niewystarczający i daje powód do licznych nieporozumień. Dlatego zwróciła się do pastorów, aby jej przesłali swoje spostrzeżenia. Uwagi te rozpatrywała wspólnie ze swoimi doradcami i włączyła je do nowego wydania.

W pierwszym rozdziale o „proboszczach, sługach kościoła i szkołach” żali się księżna, że wielu słuchaczy nie darzy swoich kaznodziejów szacunkiem, gdyż między duchownymi są kłótnie i wrogość. Sprawy te winny być rozpatrywane na wspólnych okresowych zebraniach (na konwentach).

Drugi rozdział mówi o wyborze kaznodziejów i sług kościoła.

Trzeci dotyczy przepisu udzielania chrztu.

W rozdziale mówiącym o ślubie wprowadza przepis, że wdowcom nie wolno zawierać powtórnego małżeństwa przed upływem pół roku po śmierci współmałżonka.

Najbardziej zajmującym jest dziesiąty rozdział, w którym wyjaśniono „co należy ze mszy usunąć”. Sidonia uzala się, że „zachowano jeszcze wiele bałwochwalczycy ceremonii”, do nich należy m.in. adorację Najświętszego Sakramentu, przechowywanie komunii św. w cyborium, kreślenie znaku krzyża św. nad Hostią itp. Zwyczaje te zachowały się przy odprawianiu Mszy św. przez protestantów i dowodzą przywiązanie ludu do wiary ojców, co księżna ponownie ostro zabronić musiała. Natomiast zgodziła się na dalsze używanie ornatów i innych ubiorów mszalnych. Również podkreśliła używanie języka niemieckiego

w liturgii, a podczas grzebania zmarłych wprowadziła zakaz odprawiania Mszy św. żałobnej.

Ostatnie rozdziały „Porządku” dotyczą zarządzania kasą kościelną. Ponieważ zdarzały się rozmaite niedokładności, stąd ojcowie zboru wraz z pastorami muszą corocznie zdawać sprawozdanie z dochodów i rozchodów finansów.

Końcowy artykuł poświęcono wizytacjom szkół. Obsadę szkół odpowiednimi nauczycielami prowadzą pastory wspólnie z radą miejską. Dobrych uczniów należy nagradzać, gorszych i opornych wydalać. Księżnej zależało na wynarodowieniu szkół i młodzieży. Skoro ogłosiła, że „Szkoły te zostały założone i urządzone po to, ażeby słowa Bożego, języka, karności i cnoty nauczaly”.

Pisze: „Porządek” redagowany jest w języku niemieckim, jedynie on może wchodzić w rachubę’. Księżna wspomina tylko o miejskich szkołach, gdyż wiejskich już nie było na Cieszyńskim ani w innych dzielnicach Śląska. Z chwilą nastania protestantyzmu szkoły podupadły i często stoją puste. Według pastora Moibanusa „nie tylko we Wrocławiu, ale we wszystkich miastach i wioskach całego Śląska i tak samo w Łużyckim i Miśniewskim było w szkołach dostateczne i liczne audytorium i gromadnie schodzili się w nich chłopcy i młodzieńcy, dopóki nie rozprzeżstrzeniła się nowa nauka Lutra...”

Dowódcy ruchu protestanckiego przeforsowali też zaniechanie studium języka łacińskiego i greckiego, a nakłaniali młodzież do nauki hebrajskiego i niemieckiego. Wtedy właśnie zaczęła się pożałowanie godna miernota, opustoszenie szkół – tam, gdzie dawniej było 600 – 700 uczniów znalazło się ich zaledwie 60 lub 70. Tylko w Cieszynie i Bielsku utrzymały się jeszcze szkoły, lecz program nauki był bardzo ubogi i prosty polegający na urabianiu dzieci w duchu protestanckim i niemieckim. Sytuacja w szkolnictwie uległa poprawie, kiedy nowowiercy i ewangelicy zaczęli pojmować, że właśnie szkoła jest dla nich nieocenionym środkiem ugruntowującym nowinki luteranckie i zaczęła się teraz propaganda w kierunku zakładania jak najliczniejszych szkół i postawienia ich na najwyższym poziomie.

W końcowym słowie zażądała Sidonia pilnego przestrzegania podanych w „Porządku” przepisów pod rygorem zwolnienia ze służby. Prowadzona przez dowódców ruchu protestanckiego wzmożona propaganda zakładania szkół doprowadziła pod koniec XVI w. do tego, że prowincja śląska była jedną z pierwszych, która w większości porzuciła prawdziwą wiarę i uznała dogmaty Lutra. Liczba innowierczych duchownych jest bardzo wielka i przewyższa siedmio, a nawet dziesięciokrotnie liczbę kapłanów katolickich. Na 160 wykazanych proboszczów diecezji wrocławskiej tylko trzech czy czterech trwało na stanowisku w parafiach cieszyńskich, wszędzie indziej z woli feudałów (właścicieli ziemskich) rządzą pastory.

c.d.n

Władysław

Zrób coś dobrego. Czekają na Twoją modlitwę!

Z inicjatywy Ojca św. Jana Pawła II, 2 lutego obchodzony jest w Kościele Światowy Dzień Życia Konsekrowanego, czyli poświęconego Bogu. Oddanie i poświęcenie ludzi w habitach, sutan-

nach - mężczyzn czy kobiet - budzi w nas wielki szacunek. Pracują oni w szkołach, szpitalach, domach opieki... idą często tam, gdzie nikt iść nie chce - do bezdomnych, narkomanów, ludzi potrzebujących pomocy... Dzień ten winien być szczególnie okazją do naszej modlitwy dziękczynnej za te osoby.

Na naszą modlitwę czekają też kapłani. To oni przybliżają nas do Boga. To oni celebrują Najświętszą Ofiarę Chrystusa. To przez ich ręce otrzymujemy święte sakramenty. To za ich pośrednictwem Chrystus odpuszcza nam nasze grzechy. To do nich zwracamy się ze swoimi duchowymi problemami, to ich prosimy o modlitwę, jeśli dzieje się coś złego. Kapłani - ludzie wybrani przez samego Boga - są jak żołnierze na pierwszej linii frontu. I tak jak oni bardziej niż my wszyscy - „szeregowcy z odwodów” - narażeni są na ataki złego. Musimy sobie zdawać sprawę z tego, że są ludźmi takimi jak my - grzesznikami zmagającymi się z różnorodnymi pokusami. Święcenia kapłańskie czynią z nich wprawdzie pośredników między Bogiem a ludźmi, ale nie chronią przed grzechem. Jakże często chcemy, by nasi pasterze byli „kryształowi”, zawsze dobrzy i zawsze uśmiechnięci, ale co my sami czynimy, żeby im w tym pomóc?

Podczas objawień maryjnych, jakie miały miejsce i dziś mają, w różnych częściach świata Maryja prosi: „**Módlcie się za kapłanów... Módlcie się za Ojca św., biskupów i kapłanów...**”

„Módlmy się o dar wytrwałości dla wszystkich kapłanów. Prosimy, by pozostawali wierni modlitwie, by z coraz to większą pobożnością odprawiali Mszę św., żyli zasłuchani w słowo Boże i dzień po dniu coraz to bardziej upodabniali swe uczucia i postawy do Jezusa - Dobrego Pasterza. Módlmy się również za tych, którzy przygotowują się do posługi kapłańskiej (...) oraz za rodziny, aby nie przestawało w nich kiełkować i dojrzewać nasienie powołania do posługi kapłańskiej.” - apelował w 2007 r. Ojciec Święty Benedykt XVI.

Nie wolno nam zapomnieć o naszym ks. Proboszczu kan. Andrzeju Wieliczce, który w tym dniu 2 lutego 1989 r., czyli 23 lata temu przyjął święcenia kapłańskie. Dziękujemy Bogu za wyjątkowego Kapłana, prosimy Ducha Świętego o siłę i wytrwanie w dalszym Chrystusowym dziele głoszenia Ewangelii.

Niech motto umieszczone na Twoim - Czcigodny Księżu Proboszczu - prymicyjnym obrazku będzie nadal przez Ciebie wspaniale realizowane.

Motto:

„Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i co ci powierzono, bo wiesz od kogo się nauczyłeś. Wszelkie Pismo od Boga natchnione jest i pożyteczne do nauczania, do przekonywania, do poprawiania, do kształtowania w sprawiedliwości - aby człowiek Boży był doskonały, przysposobiony do każdego dobrego czynu.” (2 Tm 3,14-17)

MODLITWA ZA KAPŁANÓW.

Panie i Boże nasz, Królu nieba i ziemi,
Ty powierzyłeś kapłanom Najświętszy Sakrament.
I skarb swojego Stworzenia
Oddając w ich ręce Władze nad samym sobą.
Ześlij Twojemu ludowi świętych kapłanów,
Aby mu byli podporą w trudnościach,
Braćmi w potrzebach,
Aby Ciebie słowem, czynem,
miłością wprowadzali w serca ludzkie
I trudy codziennego życia.
Spraw, aby serca kapłańskie
Myśli i ręce pozostały czyste,
Pokorne i zawsze gotowe do posługi.
Niech będą odbiciem Twego Świętego Oblicza,
Niech pozostaną wierni Tobie,
Twojemu Kościołowi i swojemu powołaniu,
aż do ostatniej chwili swego życia.

Amen.

Irena

(wykorzystano m in. zbiory p. Gustawa Węglarzego)

ZAPROSZENIE

Wspólnota i Szkoła Nowej Ewangelizacji „Zacheusz” zaprasza na:

CZUWANIE CHARYZMATYCZNE Z MODLITWĄ O UZDROWIENIE:

odbędzie się 18.02.2012 w kościele św. Krzyża Braci Mniejszych Franciszkanów w Cieszynie przy ulicy Szersznika 3.

Ramowy program:

17.00 modlitwa do Ducha Świętego, 17.30 Konferencja, 18.15 Różaniec,

19.00 Msza Święta z modlitwą o uzdrowienie, 23.30 Adoracja oraz modlitwy wstawiennicze.

Informacje: www.sne.franciszkanie.pl

ODKRYJ TAJEMNICĘ

Część II

Nadszedł moment Konsekracji, najcudowniejszy z Cudów. Za Arcybiskupem z prawej strony pojawiło się mnóstwo ludzi, także po przekątnej. Byli oni ubrani w identyczne tuniki ale w kolorach pastelowych: różowych, zielonych, jasnoniebieskich, liliowych, żółtych, jednym słowem w różnych i bardzo ciepłych kolorach. Ich twarze były także jaśniejące, pełne radości. Zdawali się być w tym samym wieku. Można było zauważyć (nie potrafię powiedzieć dlaczego), że byli ludźmi w różnym wieku, ale ich twarze wyglądały jednakowo, bez zmarszczek, szczęśliwe. Wszyscy oni także uklękli na śpiew „**Święty, Święty, Święty Pan...**” Matka Boża powiedziała:

„To są dusze wszystkich Świętych i błogosławionych w Niebie. Pomiędzy nimi są dusze twoich krewnych, którzy już się cieszą oglądaniem Boga.”

Następnie zobaczyłam Ją dokładnie po prawej stronie Arcybiskupa, krok za celebransem. Była zawieszona odrobinę nad podłogą, klęcząc na jakimś bardzo solidnym przezroczystym i jednocześnie jaśniejącym materiale jakby czystej wodzie. Najświętsza Dziewica, z rękami złożonymi patrzyła z uwagą i szacunkiem na celebransa. Stamtąd mówiła do mnie, ale bez słów prosto do serca, nie patrząc na mnie:

„Dziwi cię to, że stoję za Arcybiskupem, nieprawdaż? Tak właśnie powinno być... Z całą miłością, jaką Syn mi daje, On nie udzielił mi godności, której udzielił kapłanom; uobecniania codziennego Cudu moimi rękami, tak jak to oni robią swoimi kapłańskimi rękami. Dlatego czuję głęboki szacunek dla kapłanów i dla cudu, którego Bóg dokonuje przez nich, co skłania mnie do uklęknienia za nimi.”

O mój Boże, jak wielką godność, jak wielką łaskę wlewa Bóg w dusze kapłańskie, a ani my, a może niektórzy z nich także, nie jesteśmy tego świadomi. Za ołtarzem ukazały się cienie ludzi w szarych kolorach z rękami wzniesionymi. Matka Boża powiedziała:

„To są błogosławione dusze z czyścica, którzy czekają na wasze modlitwy, by mogły być uwolnione. Nie przestawaj modlić się za nie. Oni modlą się za was ale nie mogą modlić się za siebie. Ty masz się za nie modlić, aby pomóc im wyjść z czyścica, aby mogli być z Bogiem i cieszyć się Nim wiecznie. Teraz to widzisz; jestem tutaj przez cały czas. Ludzie idą na pielgrzymki, szukają miejsc, gdzie się ukazałam. Jest to dobre z powodu łask, które tam otrzymają. Ale w żadnym objawieniu, w żadnym innym miejscu nie jestem bardziej obecna niż w czasie Mszy Świętej. Zawsze Mnie znajdziesz u stóp ołtarza, gdzie jest odprawiana Eucharystia. U stóp Tabernakulum, pozostając z aniołami, ponieważ jestem zawsze z Jezusem.”

Widzieć piękne oblicze Matki w chwili odmawiania słów „Święty, Święty, Święty...”, a także innych z promieniejącymi twarzami, rękami złożonymi, oczekującymi na cud, który się nieustannie powtarza, było przebywaniem jakby w samym niebie. I pomyśleć, że są ludzie, którzy w tym momencie mogą być rozproszeni rozmową. Boli mnie, gdy mówię, że wielu mężczyzn, więcej niż kobiet stoi ze skrzyżowanymi rękami jakby składając hołd tak jak równemu sobie. Maryja powiedziała:

„Powiedz wszystkim, że człowiek nie jest nigdy bardziej człowiekiem niż kiedy zgina kolana przed Bogiem.”

Celebrans wypowiedział słowa Konsekracji. Był on człowiekiem normalnego wzrostu, ale nagle zaczął rosnać, napełniając się światłem, nadzwyczajnym światłem koloru pomiędzy bielą

i złotem, które go ogarnęło i stało się bardzo silne wokół głowy. Z tego powodu nie mogłam dostrzec rysów. Kiedy podniosłam Hostię zobaczyłam Jego ręce. Na wierzchu dłoni miał jakieś znaki, z których emanowało dużo światła. To był Jezus! To On otaczał Sobą celebransa, otaczał z miłością jego ręce. W tym momencie Hostia zaczęła rosnać i stała się wielka. Ukazała się cudowna twarz Jezusa patrzącego na swój lud. Instynktownie chciałam pochylić głowę i Matka Boża powiedziała:

„Nie patrz w dół. Patrz w górę i kontempluj Go. Wymień z Nim spojrzenia i powtórz modlitwę z Fatimy: Boże, wierzę w Ciebie, wielbię Ciebie, ufam Tobie i kocham Ciebie. Proszę, przebaczyć tym, którzy nie wierzą, nie uwielbiają, nie ufają i nie kochają Ciebie. ...Przebaczenie i Miłosierdzie... A teraz powiedz Mu, jak bardzo Go kochasz i złoż hołd Królowi Królów.”

Wypowiedziałam te słowa i wydawało się, jakbym była jedyną, na którą On patrzył z ogromnej Hostii. Ale poznałam, że w taki sposób z pełnią miłości spogląda na każdą osobę. Pochyliłam głowę czołem dotykając ziemi, jak to czynili wszyscy aniołowie i błogosławieni z nieba. Przez ułamek sekundy dziwiłam się, jak Jezus przybrał ciało celebransa i jednocześnie był w środku Hostii. Kiedy celebrans położył Hostię, wrócił do normalnych rozmiarów. Łzy płynęły z moich oczu; nie mogłam wyjść z podziwu. Za chwilę Arcybiskup wypowiedział słowa Konsekracji nad winem, i gdy słowa były wymawiane, ukazało się światło z nieba w tle. Ściany i sufit kościoła zniknęły. Wszędzie była ciemność poza błyszczącym światłem z ołtarza. Nagle zobaczyłam zawieszoną w powietrzu Ukrzyżowanego Jezusa. Widziałam Go od głowy do dolnej części piersi. Belka krzyża była podtrzymywana przez jakieś duże, silne ręce. Ze środka tego jasnego światła wyszło małe światełko podobne do lśniącego małego gołębia, który przefrunął szybko nad kościołem. Spoczął na lewym ramieniu Arcybiskupa, który dalej ukazywał się jako Jezus. Mogłam rozpoznać Jego długie włosy, jaśniejące rany i ogromne ciało, ale nie mogłam dostrzec twarzy. W górze był Ukrzyżowany Jezus, z głową opartą na prawym ramieniu. Mogłam kontemplować Jego twarz, zbite ramiona i poszarpane ciało. Po prawej stronie klatki piersiowej miał ranę, z której tryskała krew w kierunku lewej strony, a na prawo coś, co wyglądało jak woda, ale było bardzo błyszczące. Wyglądało to bardziej jak strumienie światła wychodzące w kierunku wierzących i poruszające się w prawo i w lewo. Byłam zdumiona ilością Krwi, która spływała do kielicha. Myślałam, że się przeleje i zabarwi cały ołtarz, ale ani jedna kropla się nie rozlała. W tym momencie Maryja powiedziała:

„To jest cud nad cudami. Powiedziałam ci przedtem, że Bóg nie jest ograniczony ani czasem ani przestrzenią. W chwili Konsekracji, całe zgromadzenie jest zabierane do stóp Kalwarii w chwili krzyżowania Jezusa.”

Czy ktokolwiek może to sobie wyobrazić? Moje oczy tego nie mogą dostrzec, ale my wszyscy jesteśmy tam w momencie, gdy krzyżują Jezusa. A On prosi Ojca o przebaczenie nie tylko dla tych, którzy Go zabili, ale także o przebaczenie wszystkich naszych grzechów: „Ojcze, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią.” Od tego dnia nie dbam o to, że świat sądzi iż jestem szalona, ale proszę każdego, żeby uklęknął i próbował żyć z całego serca, z całą wrażliwością, na którą go stać, przywilejem, który daje nam Bóg. Kiedy mieliśmy odmawiać Ojcze Nasz, Pan przemówił po raz pierwszy w czasie celebracji:

„Poczekaj, chcę, żebyś się modliła z największą głębią do jakiej jesteś zdolna. W tej chwili przypomnij sobie osobę lub osoby, które wyrządziły ci wielką krzywdę w ciągu życia, tak żebyś je serdecznie uściśnęła i powiedziała im z serca: „W Imię Jezusa przebaczam wam i życzę wam pokoju. W Imię Jezusa proszę was o przebaczenie i życzenie mi pokoju. Jeśli osoba jest godna pokoju, otrzyma go i poczuje się lepiej. Jeśli osoba nie jest zdolna otworzyć się na ten pokój, wróci on do twojego serca. Nie chcę, żebyś otrzymywała lub ofiarowała pokój, gdy nie jesteś zdolna przebaczyć i pierwsza odczuć go w swoim sercu.”(...) „Uważaj na to, co robisz”, kontynuował Pan, „powtarzasz w Ojcie Nasz: przebac nam nasze winy, jako i my przebaczymy tym, którzy zawinili względem nas. Jeśli jesteś zdolna przebaczyć, ale nie zapomnieć, jak niektórzy mówią, stawiasz warunki przebaczeniu Boga. Mówisz: Przebaczasz mi tylko tak jak ja jestem zdolna przebaczyć, ale nie więcej.”

Nie wiem, jak wytłumaczyć swój ból, jak bardzo możemy ranić Boga. I jak bardzo możemy ranić siebie samych przez tyle urazów, złych uczuć i niepochebnych rzeczy, które rodzą się z naszych uprzedzeń i nadwrażliwości. Przebaczyłam; przebaczyłam z serca i poprosiłam o przebaczenie wszystkich ludzi, których zraniłam kiedykolwiek, aby odczuć pokój Boży. Celebrans powiedział, „obdarz nas pokojem i jednością...” a następnie, „pokój Pański niech będzie z wami wszystkimi.” Nagle zobaczyłam, że pomiędzy niektórymi (nie wszystkimi) ludźmi, którzy się ściskali, pojawiło się bardzo intensywne jasne światło. Wiedziałam, że to był Jezus i prawie że rzuciłam się, by uściśnąć osobę obok mnie. Naprawdę mogłam odczuć uścisk Pana w tym świetle. To On mnie uściśnął udzielając mi swojego

pokoju, ponieważ w tym momencie byłam zdolna przebaczyć i usunąć z serca cały żal do innych. Tego właśnie chce Jezus, by dzielić się tą chwilą radości, biorąc nas w objęcia i życząc nam swojego pokoju. Nadeszła chwila Komunii kapłańskiej. Ponownie zobaczyłam wszystkich kapłanów obok Arcybiskupa. Kiedy on przyjął Komunię Świętą, Maryja powiedziała:

„To jest chwila na modlitwę za celebransów i kapłanów, którzy mu towarzyszą. Powtarzaj razem ze Mną: „Boże, błogosław im, uświęcaj ich, pomagaj im, oczyszczaj ich, kochaj ich, troszcz się o nich i wspieraj ich swoją miłością. Pamiętaj o wszystkich kapłanach świata, módl się za wszystkie dusze konsekrowane...”

Drodzy bracia i siostry, to jest moment, w którym powinniśmy modlić się za nich, bo oni są Kościołem tak jak i my, świeccy. Wiele razy my, świeccy, żądamy tak wiele od kapłanów, ale nie jesteśmy zdolni modlić się za nich, niezdolni zrozumieć, że oni są ludźmi, niezdolni zrozumieć i docenić samotności, która często towarzyszy kapłanowi. Powinniśmy zrozumieć, że kapłani są ludźmi tak jak my i że potrzebują być zrozumiani, otoczeni opieką. Potrzebują naszego uczucia i uwagi, ponieważ oddają swoje życie za każdego z nas jak Jezus, przez bycie konsekrowanymi dla Niego. Pan Bóg chce, żeby lud, który mu powierzył, modlił się i pomagał w uświęcaniu Pasterza. Pewnego dnia, gdy będziemy już po drugiej stronie, zrozumiemy cuda, które Pan działał, dając nam kapłanów, którzy pomagają nam zbawiać nasze dusze. Ludzie zaczęli wychodzić z ławek do Komunii. Nadeszła wielka chwila spotkania. Pan powiedział do mnie: „Poczekaj chwilę; Chcę, żebyś coś zobaczyła...”

cdn.

z Tajemnicy Eucharystii Cataliny Rivas, Alina

INTENCJE MSZALNE

01.02.2012 Środa

16.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Bronisławę Wawrzyczek, Alojzję, Józefa Stoszek, Emilię, Karola, Gustawa Wawrzyczek, Antoninę Sztuchlik, Barbarę i Franciszka Filipek..

17.00 Za + męża Bolesława Machej w 6 rocznicę śmierci, ++ jego rodziców i teściów o wieczną szczęśliwość.

02.02.2012 I Czwartek Święto Ofiarowania Pańskiego

7.30 Za + Stefana Rom – od chrześniaczki Elżbiety Góra z rodziną z Koszarawy

9.30 Msza św. w Rudniku: Za ++ Rudolfa Chmiel, żonę Justynę, syna Franciszka, córkę Justynę, męża Józefa, Bronisława, Józefa Gabzdyl, Annę Josiek, Zdzisława Werłos, Monikę, Jana Matuszek, ++ z rodziny Chmiel, Matuszek, Żyła: za domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Za ++ Emilię, Emanuela Stoszek, ojca Władysława Morawiec; za domostwo do Opatrzności Bożej.

03.02.2012 I Piątek

8.00 Msza św. w Rudniku:

17.00 Msza św. szkolna: Za ++ męża Józefa Herman, jego rodziców, teściów, Józefa Zorychtę i Martę Frejek; za domostwo do Opatrzności Bożej.

04.02.2012 I Sobota

8.00 Msza św. wynagradzająca zniewagi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny.

17.00 Za ++ Stefanę Gwóźdź w 2 rocznicę śmierci, męża Albina, córkę Bronisławę, ++ rodziców i całe pokrewieństwo Gwóźdź – Buzek

05.02.2012 V NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 Za ++ Elżbietę Machej, jej brata Alojzego, żonę Ewę, Zofię i Ferdynanda Parchański, Bolesława Grzybek.

9.30 Msza św. w Rudniku: Za + Bolesława Zahraj, siostrę Elżbietę, szwagra Leopolda, ++ rodziców.

11.00 Za ++ Ferdynanda Bierski w 40 rocznicę śmierci żonę Annę, córkę Marię, + Józefa Szajter, ++ z rodziny; za domostwo do Opatrzności Bożej.

16.30 Nieszpory

17.00 Za ++ Karola Sufa w 24 rocznicę śmierci, brata Andrzeja, dziadków, + Krzysztofa Bijok, ++ z bliższej i dalszej rodziny, ++ Księży, którzy pracowali w naszej Parafii; za domostwo do Opatrzności Bożej..

06.02.2012 Poniedziałek Wspomnienie Świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy

17.00 Za ++ Teresę Gremlik, męża Józefa, ++ rodziców i rodzeństwo z obu stron.

07.02.2012 Wtorek

8.00

17.00 Za ++ Józefa Lose w 2 rocznicę śmierci, córkę Elżbietę.

08.02.2012 Środa

16.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Adolfa Tomić w 13 rocznicę śmierci, ojców z obu stron, ++ z rodziny; za domostwo do Opatrzności Bożej.

17.00 Za ++ Marię Gabzdyl w 4 rocznicę śmierci, Ludwika, Marię Wawrzyczek, Karola, Zuzannę Gabzdyl, Zofię, Wiktora Gabzdyl

09.02.2012 Czwartek

17.00 O radość wieczną dla Piotra i jego mamy Ludmiły oraz ++ z rodziny Kisiała i Pucek.

10.02.2012 Piątek Wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy

8.00 Msza św. w Rudniku:
17.00 Msza św. szkolna: O zdrowie i błogosławieństwo Boże dla Patrycji z okazji urodzin.

11.02.2012 Sobota Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes – Dzień Chorego

8.00 Za ++ męża Bronisława Stuchlik w 3 rocznicę śmierci, ojca Alojzego, brata Józefa, Helenę Mitas, wszystkich ++ z rodziny.
17.00 1. Za ++ męża Antoniego Szczypkę w 3 rocznicę śmierci, jego rodziców i teściów, dusze w czyścisku cierpiące.
 2. W intencji Chorych i starszych Parafian.

12.02.2012 VI NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 Za ++ Józefa, Joannę Kula, ++ rodziców i dzieci, wnuka Jarosława, Joannę i Józefa Czyż, ++ dzieci; za domostwo do Opatrzności Bożej.
9.30 Msza św. w Rudniku: Z okazji 18 urodzin Klauдії z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo w dorosłym życiu.
11.00 Za ++ Stanisława Zyna w 6 rocznicę śmierci oraz jego rodziców i wszystkich ++ z pokrewieństwa.
16.30 Nieszpory
17.00 Za + męża Józefa Machej w 6 rocznicę śmierci.

13.02.2012 Poniedziałek

17.00 Za ++ Zofię Tomica w 5 rocznicę śmierci, męża Karola, ++ z rodziny Machej i Tomica.

14.02.2012 Wtorek Święto Świętych Cyryła, mnicha i Metodego, biskupa, Patronów Europy

8.00 Za + Jana Goryczka i + Leopolda Goryczka
17.00 Za ++ Justynę, Karola Węglarzy, Jana Machej, dusze w czyścisku cierpiące.

15.02.2012 Środa

16.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Martę, Augustyna Szczypka, Elżbietę Bijok, + Tadeusza Szczypkę.
17.00 Za ++ Wiktorię, Franciszka Śleziak, 4 synów, 2 córki, ++ z rodzin z obu stron, ++ Księży, którzy pracowali w naszej Parafii, dusze w czyścisku cierpiące; za domostwo do Opatrzności Bożej.

16.02.2012 Czwartek

17.00 1. Za + Stefana Rom – od rodziny Czyż i Krzyżowski
 2. Za ++ Zofię i Jana Gremlik, Władysława Żyłę.
21.00 Apel Jasnogórski

17.02.2012 Piątek

8.00 Msza św. w Rudniku: Za ++ Stefanię, Emila Janota, syna Józefa, Helenę, Aleksandra Szczypka, rodziców, dziadków z obu stron, dusze w czyścisku cierpiące.
17.00 Msza św. szkolna: W 20 rocznicę ślubu Teresy i Stanisława z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i Boże błogosławieństwo na dalsze wspólne lata, a także o Dary Ducha Świętego dla córek.

18.02.2012 Sobota

8.00 Za ++ Waleriana Pilch w 31 rocznicę śmierci, żonę Annę, syna Kazimierza, zięcia Andrzeja, ++ z rodziny Broda i Pilch; za domostwo do Opatrzności Bożej.
17.00 Za ++ Franciszka, Joannę Machej, Karola, Marię, Franciszka, Zofię Walica, Stefanię, Stefana Pierchała, Alojzego, Ludwika, Dorotę Berek, ++ Księży, którzy pracowali w naszej Parafii.

19.02.2012 VII NIEDZIELA ZWYKŁA

7.30 Za ++ Eufemię, Leopolda Goryczka, + Jana Goryczkę; za domostwo do Opatrzności Bożej.
9.30 Msza św. w Rudniku: Za ++ rodziców Marię, Józefa Machej, + Józefa Ogrocki, żonę Julię, bratową Bronisławę, Helenę, Otylię i Jana Holeksa, dusze w czyścisku cierpiące; za domostwo do Opatrzności Bożej.
11.00 Za + Jerzego Błasiak
16.30 Nieszpory
17.00 Z okazji 18 urodzin Damiana z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i Dary Ducha Świętego w dorosłym życiu.

20.02.2012 Poniedziałek

17.00 Za ++ Antoninę i Adolfa Czempiel, syna Stanisława, córkę Marię, ++ z rodziny, ++ Annę i Jana Pinkas.

21.02.2012 Wtorek

8.00
17.00 Podziękowanie za otrzymane łaski, z prośbą o zdrowie i błogosławieństwo Boże dla całej rodziny.

22.02.2012 ŚRODA POPIELCOWA

7.30
16.00 Msza św. w Rudniku:
17.00 Za ++ Józefa Parchańskiego, żonę Annę, ++ z rodziny Parchański, Tomica, Gabzdyl.

23.02.2012 Czwartek

17.00 1. Za ++ Annę, Jana, Marię, Piotra, Kazimierza i Stanisławę.
 2. Za ++ Józefa Stoszek w 7 rocznicę śmierci, Agnieszkę, Pawła Bijok, zięciów, córkę Bronisławę, Annę i Karola Stoszek, ++ z rodziny; za domostwo do Opatrzności Bożej.

24.02.2012 Piątek

8.00 Msza św. w Rudniku:
16.15 Droga Krzyżowa
17.00 Msza św. szkolna: Za ++ męża Erwina Żyłę, rodziców, 3 siostry, 5 szwagrow, ++ z rodziny; za domostwo do Opatrzności Bożej.

25.02.2012 Sobota

8.00
17.00 W 20 rocznicę ślubu Ilony i Janusza z podziękowaniem za otrzymane łaski, z prośbą o Boże błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej na dalsze wspólne lata.

26.02.2012 I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

7.30 Za + Ludmiłę Pupek, ++ jej rodziców i teściów.
9.30 Msza św. w Rudniku: O spokój i radość wieczną dla + wujka Adriana Klocka – od Kamila i Pauliny.
11.00 Chrztzy - Roczniki
16.00 Gorzkie Żale – Kazanie Pasyjne
17.00 Za + Jerzego Błasiak.

27.02.2012 Poniedziałek

17.00 Za + Józefa, rodziców, siostrę, dusze w czyścisku cierpiące; za domostwo do Opatrzności Bożej.

28.02.2012 Wtorek

8.00
17.00 Za ++ Emilię Herman, rodziców Franciszka i Karolinę, braci i bratowe oraz za dusze w czyścisku cierpiące.

29.02.2012 Środa

16.00 Msza św. w Rudniku:
17.00 Za ++ Henryka Wątrobę, ojca Bolesława, ++ z rodziny.

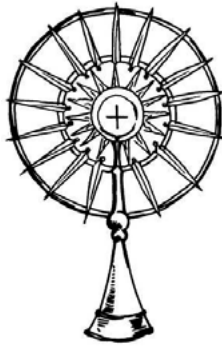
NABOŻEŃSTWO CZTERDZIESTOGODZINNE

NIEDZIELA 19.02.2012

12.00 – 12.30	Parafianie będący na Mszy św. o godz. 11 ⁰⁰
12.30 – 13.00	Czczyciele Różańca św.
13.00 – 13.30	Czczyciele Adoracji Nocnej w Rodzinach
13.30 – 14.00	Rudnik - Beresteczko
14.00 – 14.30	Rudnik - Porzędz
14.30 – 15.00	Prawa Strona Piotrówki
15.00 – 16.00	Godzina Miłosierdzia Bożego Czczyciele Miłosierdzia Bożego, dzieci kl. II przygotowujące się do I Komunii św. wraz z rodzicami, dzieci Szkoły Podstawowej, młodzież
16.00 – 16.30	Lewa Strona Piotrówki
16.30	Zakończenie Adoracji
17.00	<u>Msza św.</u>

PONIEDZIAŁEK 20.02.2012

8.00 – 8.30	Osiedle „ Karolinka ”
8.30 – 9.00	Wygoda
9.00 – 9.30	Podkaczok - Stawiska
9.30 – 10.00	Holica
10.00 – 10.30	Sośnie
10.30 – 11.00	Stątek
11.00 – 11.30	Świerczyniec
11.30 – 12.00	Pudłowic - Dół
12.00 – 12.30	Babilon
12.30 – 13.00	Odnóżka
13.00 – 13.30	Łubowiec I
13.30 – 14.00	Łubowiec II
14.00 – 14.30	Dzieci Szkoły Podstawowej kl. I - III
14.30 – 15.00	Dzieci Szkoły Podstawowej kl. IV - VI
15.00 – 16.00	Godzina Miłosierdzia Czczyciele Miłosierdzia Bożego, Kandydaci do Bierzmowania

16.00 – 16.30	Młodzież Gimnazjum kl. I – II, Młodzież Oazowa
16.30	Apostolstwo Dobrej Śmierci Zakończenie Adoracji
17.00	<u>Msza św.</u>

WTOREK 21.02.2012

8.00	Msza św.
8.30 – 9.00	Róża I
9.00 – 9.30	Róża II
9.30 – 10.00	Róża III
10.00 – 10.30	Róża IV
10.30 – 11.00	Róża V
11.00 – 11.30	Róża VI
11.30 – 12.00	Róża VII
12.00 – 12.30	Róża VIII
12.30 – 13.00	Rudnik - Centrum
13.00 – 13.30	Róża IX
13.30 – 14.00	Dzieci Szkoły Podstawowej kl. I - III
14.00 – 14.30	Dzieci Szkoły Podstawowej kl. IV – VI
14.30 – 15.00	Młodzież Gimnazjum kl. I - II
15.00 – 16.00	Godzina Miłosierdzia Bożego Czczyciele Miłosierdzia Bożego, Kandydaci do Bierzmowania
16.00 – 16.30	Parafialna Rada Duszpasterska, Redakcja „Anioła Kończyckiego ”
16.30	Parafianie, którzy nie byli w wyznaczonych godzinach Zakończenie Adoracji
17.00	<u>Msza św.</u>

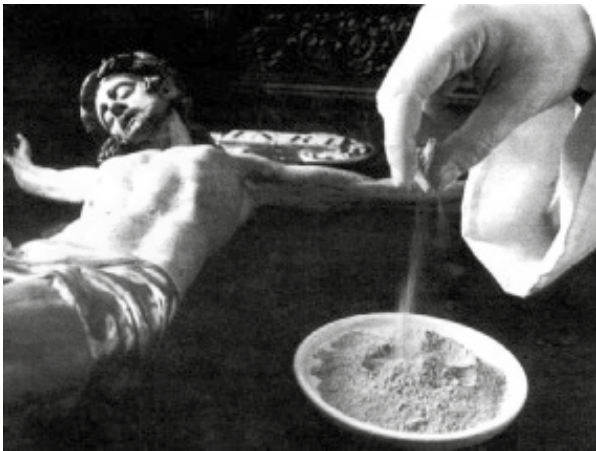
Ogłoszenia Duszpasterskie

1. W czwartek, 2 lutego obchodzimy Święto Ofiarowania Pańskiego. Msze św. o godz. 7.30 i 17.00 w kościele parafialnym, a w Rudniku o godz. 9.30. Na pamiątkę tego wydarzenia będą poświęcone świece – znak Chrystusowego światła. Poświęcona świeca gromnica towarzyszy wierzącym we wszystkich trudnych chwilach życia. W czasie Mszy św. wieczornej będą poświęcone świece i książeczki dla dzieci kl. II, które w maju przystąpią do I Komunii św.
2. W piątek, 3 lutego wspominamy św. Błażeja, Patrona czuwającego nad gardłem i ludzkim głosem. Po Mszach św. udzielac będziemy błogosławieństwa św. Błażeja.
3. W sobotę, 11 lutego przypada wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes. Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił ten dzień jako Światowy Dzień Chorego. O godz. 17.00 Msza św. w intencji wszystkich chorych i starszych parafian. Proszę, aby rodziny umożliwiły chorym i starszym parafianom uczestniczenie we Mszy św. i nabożeństwie, w czasie którego będzie udzielony Sakrament Chorych i błogosławieństwo Lourdzkie.
4. W niedzielę, 19 lutego rozpoczynamy nabożeństwo czterdziestogodzinne przed okresem Wielkiego Postu. Jest

- to ostatnia niedziela przed tegorocznym Wielkim Postem. Zapraszamy do adoracji Najświętszego Sakramentu. Rozpoczynamy także 45 Tydzień Modlitw o Trzeźwość Narodu, który potrwa do soboty 25 lutego włącznie.
5. **22 lutego – Środa Popielcowa.** Wraz z całym Kościołem rozpoczynamy okres wielkopostnej pokuty. Msze św. z posypaniem głów popiołem o godz. 7.30 i 17.00 w kościele parafialnym, zaś w Rudniku o 16.00. Jest to dzień postu i wstrzemięźliwości od pokarmów mięsnych. W środę, piątek i sobotę przypadają Kwartalne Dni Modlitwy o ducha pokuty.
 6. Zachęcamy wiernych do postu i innych uczynków pokutnych, zwłaszcza dzieł miłosierdzia. Zapraszamy do udziału w tradycyjnych nabożeństwach Drogi Krzyżowej w każdy piątek o godz. 16.15 i Gorzkich Żali z Kazaniem Pasyjnym w niedzielę o godz. 16.00. Droga Krzyżowa w Rudniku – w piątek po Mszy św. o godz. 8.00. Wierny, który pobożnie odprawia Drogę Krzyżową może uzyskać odpust zupełny, spełniając przy tym zwykle warunki odpustu.
 7. W niedzielę, 26 lutego na sumie o godz. 11.00 Chrzty i Roczniki. Nauka chrzcielna dla rodziców i chrzestnych w piątek, 24 lutego po Mszy św. wieczornej.

Liturgiczne obchody miesiąca:

- 02.02.** – Święto Ofiarowania Pańskiego
03.02. – Wspomnienie św. Błażeja, biskupa i męczennika
06.02. – Wspomnienie Świętych męczenników Pawła Miki i Towarzyszy
10.02. – Wspomnienie św. Scholastyki, dziewicy
11.02. – Wspomnienie Najświętszej Maryi Panny z Lourdes
14.02. – Święto Świętych Cyryla, mnicha i Metodego, biskupa, patronów Europy
22.02. – Środa Popielcowa

Spotkania:

MINISTRANCI
– piątek godz. 16.00

WSPÓLNOTA RÓŻAŃCOWA - I sobota miesiąca o godz. 7.30 – Różaniec, Msza św

LEKTORZY – piątek po Mszy św. szkolnej

MINISTRANCI RUDNIK
– środa po Mszy św.

DZIECI MARYI
– sobota godz. 10.00

Informacje

W każdy **wtorek** po Mszach św. – nabożeństwo do Św. Michała Archanioła, Patrona naszej Parafii

W każdą **środę** po Mszy św. – Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy

W **czwartek** od godz. 16.00 - Godzina Święta
Msza św. szkolna - każdy piątek – godz. 17.00

W **III piątek** miesiąca po Mszy św.
– Koronka do Bożego Miłosierdzia

16 dnia miesiąca o godz. 21.00
– Apel Jasnogórski połączony z różańcem dziękczynnym za dar beatyfikacji bł. Jana Pawła II.

I Czwartek - nabożeństwo o powołania kapłańskie, zakonne i misyjne oraz za zmarłych kapłanów, którzy pracowali w naszej parafii

I Piątek – oddajemy cześć Najświętszemu Sercu Pana Jezusa

I Sobota - Msza św. wynagradzająca zniewagi Niepokalanemu Sercu Najświętszej Maryi Panny

Spowiedź św. - w tygodniu pół godziny przed Mszą św.,
I Czwartek, I Piątek i I Sobota - godzinę przed Mszą św.

Kancelaria parafialna – czynna pn. – pt., w godz. 9.00 – 12.00;
Protokoły przed ślubne – pt. godz. 19.00

Odwiedziny Chorych - w I sobotę tj. 4 lutego - od godz. 9.00

SPRZĄTANIE KOŚCIOŁA

03. II. – Świerzyniec - piątek
ul. Leśna 1, 5 ; ul. Cieszyńska 60 ;
ul. Świerkowa 2, 4c ; ul. Strażacka 39, 37

10. II. – Świerzyniec - piątek
ul. Świerkowa 8, 10, 14, 18, 20 ;

17. II. – Świerzyniec - piątek
ul. Strażacka 35, 33, 31, 29, p. Kopała

24. II. – Świerzyniec - piątek
ul. Strażacka 23, 21, 8, 10, p. Parchańscy

Miesięcznik Parafii p. w. św. Michała Archanioła w Kończycach Wielkich

Zespół Redakcyjny: Ks. Prob. Andrzej Wieliczka, Ks. Michał Bogacz, Anna Matuszek, Józef Żyła, Irena i Władysław Hanzel, Alina Żyła

Adres Redakcji: 43-416 Kończyce Wielkie, ul. Kościelna 20, tel.: 33 856-93-10;

e-mail: aniolkonczycki@interia.pl

Pismo przeznaczone do użytku wewnętrznego parafii.

PARAFIA W OBIEKTYWIE

Wspieramy Stacjonarne Hospicjum im. Jana Pawła II w Bielsku-Białej

Tegoroczne Kolędowanie

PARAFIA W OBIEKTYWIE

Rozpoczęcie nowego sezonu 01.01.2012

Jasełka w wykonaniu dzieci i przedszkolaków z Rudnika

